

Bei vilde beskaffe Patenter; men til Beskatningsgjensstand egne de sig slet ikke, og i Fald Meningen skulde være denne, forekommer det mig, at der burde anstilles ganske anderledes Undersøgelser angaaende de enkelte Patenter, hvor vidt de kunde taale en større Skat eller ikke. Det Grundlag, jeg tror, er det eneste rigtige, er et Gebyr, fordi man forlanger denne Forretning udført, men ikke Betaling for at affkøre Nogen fra at forlange Patent; thi Betalinger kan ikke affkøre Nogen, som vil benytte Patentet som Nestleme. Jeg vilde derfor ønske den Forandring i Forslaget, at istedet for den Betaling, der staar i Lovforslaget, blev sat, at man i de første 5 Aar betalte 50 Kroner eller 25 Rd., og, i Fald man vilde beholde Patentet længere, atter den samme Sum. I §§ 6, 7 og 8 er det Tilfælde forudsat og behandlet, at der bliver forlangt et Tillægspatent paa en videre Udførelse af Opfindelser, der i Forveien ere patenterede. For dem foreslaas der meddelte et Tillægspatent, som skal betales med en mindre Sum, 20 Kroner, og hvis Varighed er indskrænket til samme Tid som Hovedpatentet. Tillægspatentet maa imidlertid kun angaa en enkelt Udvidelse af Opfindelsen. Det forekommer mig dog, at det var simplere at lade en Opfinder ogsaa tage et Hovedpatent paa en Udvidelse og derfor betale et lavere Gebyr. Det vil være ganske overordentlig vanskeligt at bestemme i de enkelte Tilfælde, om en Opfindelse, paa hvilken der forlanges Patent, er en Udvidelse af en tidligere Opfindelse eller en selvstændig Opfindelse. Naar det er Opfinderen selv, der udvider den, har det Mindre at betyde, at han maa tage et Hovedpatent, thi han maa dog bevare det Patent, han først fik, og naar en Anden har gjort Opfindelsen, og Gebyrerne ikke stilles højere end foreslaaet af mig, vil det ikke afvige betydelig fra, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget, og i ethvert Tilfælde bliver Fremgangsmaaden simplere. I § 7 er der foreslaaet, at, naar Nogen vil gjøre en Forbedring ved en Opfindelse, hvorpaa der maa meddeles Patent, kan han forlange et saadant Patent, men i to Aar skal dette Forlangende ligge forseglet hos Indenrigsministeren for at afvente, om ikke Hovedopfinderen selv vil gjøre Forbedringen, og først naar de to Aar ere forløbne, og denne ikke har gjort Opfindelsen, siger Regjeringen: Nu lukke vi Brevet op, og saa kunne vi meddele Patentet. Det forekommer mig at være en besynderlig Fremgangsmaade; det synes mig ikke at kunne være rigtigt, at en Opfindelse, hvorved en i Forveien gjort Opfindelse kunde udvilles til Nytte og Gavn for Industrien og Samfundet, skulde henligge i to Aar ubrugt. Jeg vilde derfor ønske, at §§ 6—8 skulde bort og afløstes af en ganske simpel Bestemmelse om, at for Udvidelse af gjorte Opfindelser skulde betales en vis Sum, men at Patentet kun kunde ventes som Tillæg til Hovedopfindelsen og kun maatte benyttes som saadant. Derved vilde

der ogsaa ske en lille Forandring i § 11, idet tredie Stykke bortfalder. — Som Noget, der for mig er fremtrædende i Lovforslaget, skal jeg tillade mig at nævne den Stilling, hvori Patenthaveren i juridisk Henseende kommer til at staa med sin Opfindelse; den er ikke lidet vanskelig. Efter § 16 kan Enhver, der formener, at et Patent enten fra Først af har været ugyldigt eller senere er traadt ud af Kraft, sagsøge Patenthaveren til at se dette Spørgsmaal afgjort ved Domstolene, og en Patenthaver kan altsaa vente idelig og altid af en eller anden Grund at blive foruroliget med den Undersøgelse for Domstolene, om hans Patent enten fra Begyndelsen af er ugyldigt, eller der ikke er slet betimelig Fornøjelse o. s. v. Det forekommer mig, at det bliver vanskeligt nok at fikke sig mod Forsøgelse af uvedkommende Grunde fra Enhver, i hvis Interesse en saadan Forsøgelse ligger, ligesom ogsaa at værges sig mod de Indgreb, der kan gjøres i Patentretten; det er Noget, der vanskeligt kan modvirkes, men som bliver saa meget tungere at bære, naar Patenthaveren med det Samme skulde underkastes de Vanskeligheder, som § 16 medfører med Hensyn til Proces for Domstolene for at faae det Spørgsmaal undersøgt, om Patentet har været gyldigt fra Begyndelsen eller ei. — Enkelte Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig ved de enkelte Paragrafer, tror jeg ikke, jeg kan fremkomme med ved denne første Behandling.

Krieger: Det første Spørgsmaal, som frembyder sig ved denne Sag, er naturligvis, om der er tilstrækkelig Grund til overhovedet at give en saadan Beskyttelse som den, paa hvis Ordning det nærværende Lovforslag gaar ud. Jeg skal ikke indlade mig nærmere paa dette Spørgsmaal, da jeg uden mindste Tvivl slutter mig til den Anskuelse, hvorpaa Lovforslaget hviler, og jeg tror, at man i den senere Tid trods de Indsigelser, som ere fremkomne, mere og mere kommer til den Erkjendelse, at det er rigtigt at hævde en saadan Afgang til Beskyttelse. Derimod er der et andet Hovedpunkt, naar man kommer nærmere ind paa Sagens Ordning, med Hensyn til hvilket jeg paa ingen Maade skal udtale nogen Mening, forskjellig fra den, som er neblagt i Udkastet; men hvorpaa jeg dog tror, at Opmærksomheden ganske fortrinlig maa henledes. Den erede Landssthingsmand, som nu havde Ordet, tiltraadte for sit Vedkommende den Ordning, som lægges til Grund for nærværende Lovforslag, hvorefter nemlig Administrationen frigjøres fra enhver foreløbig Prøvelse, saa at Spørgsmaalet om, hvor vidt der kan gjøres Indsigelse imod et Patent, som, angaaende en Opfindelse, der ikke er ny, henlægges til Domstolene. Det er let at se, at det er en stor Bekvemmelighed for Administrationen; det er heller ikke vanskeligt at se, at det er en stor Vanskelighed for Domstolene og for dem, der skulle procedere